

Z teoretických a odborných prací průmyslu hudebních nástrojů v Československu.

From theoretical and special works of music industry in Czechoslovakia.

Aus den theoretischen und Facharbeiten der Musikanstrumenten-Industrie in der Tschechoslowakei.

Из теоретических и специальных работ промышленности музыкальных инструментов в ЧССР.

JINDŘICH KELLER
MICHAELA KOPECKÁ

**Hornbostelova
a Sachsova
systematika
hudebních nástrojů**

HORNBOSTEL Erich Moritz von, nar. 25. 2. 1877 ve Vídni, zemř. 28. 11. 1935 v Cambridge. 1895 — 1899 studoval chemii, fyziku a filozofii ve Vídni a Heidlberku, 1900 promoval ve Vídni, od 1901 působil v Berlíně, kde se věnoval výhradně psychologii a muzikologii. 1906 podnikl rozsáhlá studia psychologická a muzikologická u severoamerických Indiánů. 1906 — 1933 byl vedoucím Fonografického archívu v Berlíně. 1917 byl jmenován profesorem na berlínské univerzitě. 1933 opustil Německo a stal se profesorem na New School of Social Research v New Yorku. Po roce přešel ze zdravotních důvodů do Cambridge. Je považován za zakladatele moderní hudební etnologie a byl jedním z propagátorů srovnávací hudební vědy. Napsal velkou řadu studií o hudbě národů Asie, Afriky a Ameriky. Své práce publikoval především ve vědeckých časopisech a sbornících.

SACHS Curt, nar. 29. 6. 1881 v Berlíně, zemř. 5. 2. 1969 v New Yorku. Studoval v Berlíně dějiny umění a hudby a 1904 promoval. Od 1919 vedl Státní sbírku hudebních nástrojů a současně vyučoval na Vysoké škole hudební. 1919 se habilitoval jako soukromý docent na berlínské univerzitě a od 1922 tam byl řádným profesorem. 1933 byl všech svých funkcí zbaven a odchází pracovat do pařížského Musée de l'Homme; pochádsky přednáší na Sorbonně. 1937 odešel do USA, kde byl do roku 1957 činný na newyorské univerzitě. Patří k zakladatelům vědecké organologie, věnoval se též srovnávací hudební vědě. Z nejdůležitějších prací připomeňme alespoň: *Reallexikon der Musikinstrumente* (Berlin 1913), *Musikgeschichte der Stadt Berlin bis 1800* (Berlin 1908), *Handbuch der Musikinstrumentenkunde* (Leipzig 1920), *Musik des Altertums* (Breslau 1924), *Geist und Werden der Musikinstrumente* (Berlin 1929), *The History of Musical Instruments* (New York 1940), *Rhythm and Tempo* (New York 1953), *The Wellsprings of Music* (vyd. J. Kunst, The Hague 1962).⁴

Způsob třídění nástrojů, jaký vypracovali Erich Moritz von Hornbostel a Curt Sachs, je dodnes užíván většinou organologové, byť to je již více než sedesát let, kdy byl poprvé publikován v berlínském časopisu *Zeitschrift für Ethnologie*.¹

Ač byl často diskutován nebo napadán, zůstává dodnes východiskem valné části mladších třídicích systémů a seriální organologové jej nemohou obejít. Jeho cena spočívá zvláště v tom, že je variabilní, ponechává možnost a prostor dalšímu rozvádění a řešení nových problémů, k zavádění nových nástrojových tříd, rodů, skupin. Dále je v tomto systému pamatováno na všechny druhy hudebních nástrojů, zatímco jiné třídicí systémy byly většinou „šity na míru“ evropského instrumentáře hudby umělé. To je jeden důvod, pro nějž se domníváme, že jeho český překlad v sedmdesátých letech není anachronismem. Druhý důvod pak spočívá v tom, že česká organologická terminologie není dosud ustálena do konečné podoby. Český překlad nám tedy přinesl řadu problémů rye terminologických, umožnil nám však na druhé straně vyslovit názor na současný stav české organologické terminologie. A tak je překlad zároveň návrhem některých, v češtině dosud nepoužívaných organologických termínů.²

V extrémních případech jsme byli nuceni vytvořit nové termíny, které by adekvátně podaly obsah německého originálu. V takovém případě se poradili se žkušenějšími,

totož se způsobem, jak tento problém řešili André Schaffner ve francouzském překladu a Anthony Baines společně s Klausem P. Wachsmannem v překladu anglickém.

Na některých místech jsme považovali za nutné vložit do autentického textu vlastní doplňky, ty jsou vždy ohraničeny hranatými závorkami. Jedná se zvláště o současné tvary zeměpisných názvů a o překlady z českého a slovenského lidového instrumentáře.³

Konečně třetím důvodem k této systematicky — přiznáváme, že ryze utilitární — je fakt, že *Zeitschrift für Ethnologie* nepatří k běžným publikacím a v knihovních fonduch je jen zřídka k mání.

Hornbostel a Sachs vybudovali svůj systém z potřeby přispět k jednotnému pohledu na fondy hudebních nástrojů v nejrůznějších sbírkách. Sami přiznávají, že jejich práce má prospekt zvláště muzikologům, etnologům a správcům kulturně historických sbírek. Etnoorganicá zkušenosť prvého a hluboká organologická erudice druhého z nich je ovšem vedou i k tomu, aby utřídili, či lépe řečeno udělali pořádek v nomenklatuře. Hlavní potíž jim ovšem dělala univerzálnost systému, neboť co se hodí pro určitý čas a národ, nemusí se hodit pro jinou etnickou oblast. Východiskem jim proto bylo rozsáhlé studium, které podnikli v tehdy největší sbírce na bruselské konzervatoři. Za základ svého systému si vzali rozdělení nástrojů do čtyř tříd, které použil kurátor této sbírky Victor Charles Mahillon v prvních čtyřech svazcích katalogu.⁵

Mahillon měl ovšem při katalogizaci na mysli téměř výhradně evropské formy hudebních nástrojů a tak se jeho práce přidržují Hornbostela a Sachse jen v hlavních rysech. V návaznosti na Mahillona používají jako hlavní třídící kriterion fyzikální charakteristiku tvorby tónu. Dlužno říci, že ne vždy důsledně rozlišují jevy z hlediska akustiky podstatné a nepodstatné. Se sympatickou skromností konstatují, že za tehdejšího stavu bádání nejsou s to vytvořit takový systém, který by nevyžadoval další rozšíření nebo oprav. A právě v této otevřenosti systému je jeho cena i pro dnešní organologii.⁶

Pro klasifikaci nástrojů aplikovali autoři do této systematicky Deweyův číselný systém. Chtěli umožnit, aby se číselným kódem dal charakterizovat každý typ hudebního nástroje. Dnes, ve věku samočinných počítačů, jsou principy číselného kódování natolik známé, že není třeba podrobného popisu, který uvádějí autoři.

Tedy jen ve stručnosti sumarizujeme: v systému jsou nástroje rozděleny na 4 základní třídy (1 — idiofony, 2 — membranofony, 3 — chordofony, 4 — aerofony) podle fyzikálního způsobu tvoření tónu. Následující dvojčíslí určuje podtřídu podle způsobu hry na nástroj a podle základních principů stavby nástroje. Tečkou je toto trojčíslí odděleno od dalších číselných symbolů, které bliže specifikují řády a podřády stanovené podle charakteristických způsobů stavby, hry a zvuku nástroje. Toto detailní dělení je podrobнě výpracováno s ohledem na zvláštnosti té či oné třídy nástrojů. Pokud se vytvořila potřeba ještě podrobnějšího členění podřádu, podávají autoři návrh dalších sufiksů, které — odděleny od základního číselného kódu pomlčkou — bliže specifikují vlastnosti jednotlivých nástrojových typů. Nástroje složené, které v sobě zahrnují charakteristiky více řádů nebo podřádů a jimž autoři říkají kontaminované, jsou popsány podle dominantní charakteristiky tvoření tónu. Mají se však formou odkazu objevit i v dalších třídách či řádech, což se číselně naznamenává tak, že se uvede základní kód a po něm se znaménkem + všechny doplňující charakteristiky.

³ Uvádíme je podle knihy Ludvíka Kunze *Die Volksmusikinstrumente der Tschechoslowakei* (Leipzig 1974) a Ladislava Lenga *Slovenské lidové hudobné nástroje* (Bratislava 1967).

⁴ Uvedené údaje jsou přejaty z *Riemann Musiklexikon* (12. vyd., Mainz, B. Schott), kde je také podrobná biografie prací obou vědců.

⁵ *Catalogue descriptif & analytique de Musée instrumental du Conservatoire Royal de Musique de Bruxelles*.

⁶ s. 557.

Tato unifikace třídění nástrojů je tedy dosti obsažná, aby mohla pojmut různé náhledy na klasifikaci hudebních nástrojů a je také dosti pružná, aby vstřebala nově vyvstavší druhy nástrojů či aspekty jejich hodnocení.

Sachs se tohoto třídění také přidržuje ve své základní práci *Handbuch der Musikinstrumentenkunde*. V mladším díle *The History of Musical Instruments*⁷ připojuje v terminologických poznámkách ještě elektrofony jako novou třídu, kterou dělí na elektromechanické a radioelektrické.⁸

V naší odborné literatuře se poprvé pokusil o vědecké rozdělení hudebních nástrojů Jaroslav Ušák.⁹

Jeho *Pokus o nové roztrídění hudebních nástrojů* zůstal vskutku jen pokusem, protože komplikovaným vykonstruováním třídicích hledisek si Ušák tak znesnadnil cestu, že některé kategorie se mu prolínají. A to je v systematici nejméně žádoucí. Dalším vědcem, který v naší literatuře sestavil nový třídicí systém, je Josef Hutter.¹⁰

⁷ Na str. 467.

⁸ Elektromechanické nástroje dnes běžně označujeme jako elektroakustické, radioelektrické jako elektronické nástroje. Je sporné, zda by měly být elektroakustické nástroje počítány do třídy elektrofonů. Vždyť elektroakustické zařízení má pouze funkci zesilovače kmitů, což je — i v této systematici — pro obecné zařazení a charakteristiku nástroje málo rozchodné. Soudobá nástrojářská praxe ukazuje, že elektroakustické zařízení lze přidat ke kterémukoli nástroji.

⁹ Hudební rozhledy, 3 (1926/27), s. 69 — 71, 103 — 104.
¹⁰ Hudební nástroje. Praha, F. Novák 1945.

Jeho třídění je originální, je však postaveno především na evropském instrumentáři a není důsledné v uplatnění třídicích hledisek. Zjednodušené a velmi přehledné dělení vystavěl Alexandr Buchner v knize *Hudební nástroje od pravěku k dnešku*; jako zvláštní třídu zde zavádí mechanické hudební nástroje, které Hornbostel a Sachs pojali do svého systému jen okrajově. Nejčerstvější nástín podal Pavel Kurfürst.¹¹

Důsledně se drží akustických aspektů, na jejichž základu vytvořil schema teoretického modelu hudebního nástroje. Akustické nástroje lze tímto způsobem číselně zakódovat podle existence a druhu jednotlivých prvků teoretického modelu, eventuálně podle absenze prvků, a využit získaných dat k zpracování samočinným počítačem. Kurfürstův návrh je nesporně zajímavý svou principiální důsledností a autor by jej měl dále rozpracovat. Oproti jiným systémům má totiž třídění nevhodou v tom, že nerespektuje kulturně historické souvislosti vývoje hudebních nástrojů. Ještě je třeba připomenout, že důkladné zhodnocení různých třídicích systémů podal Ladislav Leng v připomínané knize.¹² Tam se může čtenář podrobň informovat o historickém vývoji třídicích systémů, o jejich přínosu a ceně pro současnou organologii.

Tolik jsme považovali za nutné předeslat k edici a překladu tabulek, do nichž Hornbostel a Sachs srovnali svůj systém třídění hudebních nástrojů.

¹¹ *Hudební nástroje jako akustické zdroje a možnosti jejich třídění pomocí samočinného počítače*. In Opus musicum, 7 (1975), s. 234 — 237.

¹² Slovenské ľudové hudebné nástroje, Bratislava 1967, str. 20 — 41.

KLASIFIKACE

1 Idiofony

- 11 Idiofony úderové
111 Idiofony přímo rozezvučené úderem

111.1 *Idiofony rozezvučené úderem o sebe* neboli *klapačky*
111.11 Tyče udeřené o sebe neboli tyčové klapačky
111.12 Desky udeřené o sebe neboli deskové klapačky
111.13 Žlaby udeřené o sebe neboli žlabové klapačky
111.14 Nádoby udeřené o sebe neboli nádobové klapačky
111.141 Kastaněty
111.142 Činely
111.2 *Idiofony nárazové*

111.21 Tyče nárazové
111.211 (Jednotlivé) Nárazové tyče

- 111.212 Soustavy nárazových tyčí

- 111.22 Desky nárazové
111.221 (Jednotlivé) Nárazové desky
111.222 Soustavy nárazových desek
111.23 Trubice nárazové
111.231 (Jednotlivé) Nárazové trubice

- 111.232 Soustavy nárazových trubic

- 111.24 Nádoby nárazové
111.241 Gongy

CHARAKTERISTIKA

Materiál nástroje, díky své pevnosti a pružnosti vydává tón, aniž je potřeba napnuté membrány nebo struny.

Nástroj je rozehvívaný úderem.

Hráč sám udeří, na případné mechanické mezičleny, palíčky, klaviatury, lana apod., není brán ohled, významné je, že hráč může jednotlivé ostře ohrazené údery sám volit a nástroj je k tomu vybaven.

Dvě nebo více koordinovaných zvučících součástí je rozezvučeno úderem o sebe.

Jako nádoba se počítá již malá prohlubinka v prknu.

Přirozené a vyhloubené nádobové klapačky.

Vypouklé nádobové klapačky.

Nástroj se rozezní úderem nězvučícího předmětu (ruka, palíčka, tlouček) nebo úderem o něco (tělo, zem).

Více tyčí různé tónové výšky je spojeno v jednom nástroji.

PŘÍKLADY

Annam, Přední Indie, Marshallovy ostrovy, Čína, Přední Indie, (u nás: *ferule*, *třepačka*). Barma.

Japonsko, Annam, Bal-kán; patří sem také *trianely*.

Všechny *xylofony*, pokud jejich zvučící součásti nejsou umístěny ve dvojím plánu.

Ve východokřesťanské církvi. *Litofony* (Čína), také většina *metalofonů*.

Dřevěný buben, *tubulární zvony*. *Tubafoon*, *tubulární xylofon*.

Chvění je nejsilnější u vrcholu.

KLASIFIKACE

CHARAKTERISTIKA

PŘÍKLADY

111.214.1 (Jednotlivé) Gongy

111.241.2 Soustavy gongů

111.242 Zvony

111.242.1 (Jednotlivé) Zvony

111.242.11 Zvony postavené

111.242.12 Zvony zavěšené

111.242.121 Zavěšené zvony
s paličkou

111.242.122 Zvony se srdcem

111.242.2 Soustavy zvonů
[zvonohry]

(Podrozdělení jako výše.)

112 Idiofony nepřímo roze-
zvučené úderem

121.1 *Idiofony potřásané neboli chřes-
tidla*

112.11 Chřestidla řadová

112.111 Chřestidla šňůrová

112.112 Chřestidla tyčová

112.12 Chřestidla rámová

112.121 Chřestidla kyvadlová

112.122 Chřestidla kluzná

112.13 Chřestidla nádobová

112.2 *Idiofony drhnuté*

112.21 Tyče drhnuté

112.211 Drhnuté tyče bez rezonátoru

112.212 Drhnuté tyče s rezonátorem

112.22 Trubice drhnuté

112.23 Nádoby drhnuté

112.24 Kola drhnutá neboli řehtačky

112.3 *Idiofony potřávané*

12 Idiofony trsací

121 Vrámové formě

121.1 *Cricri*

121.2 *Brumle*

121.21 Brumle idioglotické

121.22 Brumle heteroglotické

Chvění je nejslabší u vrcholu.

Kalich stojí na dlani nebo podušce; ústí je obráceno vzhůru.

Zvon je zavěšen za hlavici.

Nemá upevněné srdečko, nýbrž samostatnou paličku.
Srdce je upevněno uvnitř zvonu.

Čína, Indočína, Japonsko.

Jižní a východní Asie; také sem patří kovové bubny, lépe řečeno koilové gongy.

Jihovýchodní Asie.

Hráč sám neudeří do nástroje, ale nástroj se rozezvučí zprostředkováním následkem jinak vedeného pohybu hráčova; pro nástroj je charakteristické tvorbení zvukových nebo šramotových komplexů, nikoliv jednotlivých nárazů.
Hráč potřásá nástrčjem.

Idiofony opatřené otvorem jsou spojeny do řady a rozezvučují se úderem o sebe při potřásání.
Součásti chřestidel jsou navlečeny na šňůru.

Součásti chřestidel jsou navlečeny na tyč nebo na prstenec.
Těleso chřestidel je upevněno na nosiči, o něž je rozezvučí.
Těleso chřestidel je volně zavěšeno na rámu.

Nezvučící tělesa klouzají sem a tam ve výrezech tělesa zvučícího a rozechvívají je, nebo zvučící tělesa klouzají sem a tam ve výrezech nezvučícího a jsou rozechvívána nárazy o ně.
Chřesticí tělesa jsou uzavřena v nádobě a rozezvučují se údery o sebe, o stěny nádoby nebo obojím.
N. B. Benujská chřestidla z tykve s rukojetí, která nemají chřesicí tělesa uvnitř, nýbrž na povrchu připevněná na síti, přijímáme jako variantu.

Hráč provádí přímo nebo nepřímo drhnoucí pohyb: nezvučící těleso se pohybuje po ozubeném zvučícím tělesu a střídavě je jeho zuby vymrštěvány a dopadají na jeho povrch, nebo pružně zvučící těleso se pohybuje po ozubeném nezvučícím tělesu a stejným způsobem vytváří sérii úderů. Tuto skupinu nelze zaměňovat s třecími idiofony.
Ozubená tyč je drhnuta hůlkou.

Náhrdelník se zavěšenými mušlemi.

Sistrum s kroužky,
[u nás: *hrkavica*.]
[u nás: *ostruhy*].

Taneční štít s chřesticími kroužky.
Anklung, *sistrum* s tyčkami [mladší typ].

Tobolky ovocných stromů se semeny, „*rolničky*“ s volnou kuličkou uvnitř.

Jižní Amerika, Přední Indie (*vrubový hudební luk*), Kongo. [Také sem patří *valcha*.]
Usumbara a východní Asie (*tygr*).

Jižní Indie.
Jižní Amerika a konžská oblast.
Evropa a Přední Indie.

Čína (*huan t'u*), Maláka, Persie (*qâšik*), Balkán.

Drhnut je zvrásněný povrch nádoby.

Ozubené kolo, jehož osa slouží jako držadlo, a jazyk uvnitř volného a na stejně ose se otáčejícího rámu; při otáčivém pohybu nástrojem naráží jazyk na zuby kola.

Nástroj ve tvaru kleští s dvěma pružnými rameny, jejichž konce se dotýkají; při oddělení hůlkou se díky své pružnosti opět sklapnou.

Jazýčky, tzn. na jedné straně upevněné, pružné destičky, jsou ohýbány a díky své pružnosti se znova vracejí do klidové polohy.

Jazyk se chvěje uvnitř rámu nebo obruče.

Jazyk je vyříznut ze skořápky, která slouží jako rezonátor.

Jazyk je upevněn uvnitř tyčového nebo deskového rámu a ústní dutina slouží jako rezonátor.

Jazyk je vyříznut z rámu a je s ním spojen kořenem.

Jazyk je na rámu připevněn.

Melanésie.

Zadní Indie, Indonésie a Melanésie.

KLASIFIKACE

121.221 (Jednotlivé) Heteroglotické brumle
121.222 Soustava heteroglotických brumlí

122 Ve formě desky nebo hřebenu

122.1 S přivázanými jazyky
122.11 Bez rezonátoru

122.12 S rezonátorem

122.2 S vyřezávanými jazyky
(hrací skřínky)

13 Idiofony třecí
131 Tyče třecí
131.1 (Jednotlivé) Třeci tyče

131.2 Soustavy třecích tyčí
131.21 S přímým třením

131.22 S nepřímým třením

132 Desky třecí

132.1 (Jednotlivé) Třecí desky
132.2 Soustavy třecích desek

133 Nádoby třecí

133.1 (Jednotlivé) Třecí nádoby
133.1 Soustavy třecích nádob

14 Idiofony vzduchové

141 Tyče vzduchové
141.1 (Jednotlivé) Vzduchové tyče
141.2 Soustavy vzduchových tyčí

142 Desky vzduchové

142.1 (Jednotlivé) Vzduchové desky
142.2 Soustavy vzduchových desek

Společné sufixy:

- 8 s klaviaturou
- 9 s mechanickým pohonem

CHARAKTERISTIKA

Více heteroglotických brumlí je spojeno do jednoho nástroje.

Jazyky jsou přivázány na desce nebo z jedné desky vyříznuty jako zuby hřebenu.

Válec s hřebíčky zvedá jazyky.

Kmity jsou vybuzovány třením.

Při hře jsou třeny přímo tyče.

Tyče jsou spojeny s jinými tyčemi, které jsou třeny a jejichž podélné chvění se přenáší jako příčné na prvně jmenované.

Nástroj je rozezvučen proudem vzduchu.

PŘÍKLADY

Evropa, Přední Indie, Čína.
Aura.

Všechny *zanzy* na prosté desce.
Všechny *zanzy* s ozvučnou skříní nebo skořápkou pod deskou.
Evropa.

Nejsou známy. [Podle našeho názoru patří do této skupiny *hudební pila*.]

Hřebíkové *housle*, hřebíkový *klavír*, *tyčová hra*. Chladniho *eufon*.

Nejsou známy.
Nové Irsko.

Brazílie: želví krunýř.
Verillon [=hra na sklenici].

Nejsou známy.
Aeolův klavír.

Nejsou známy.
Piano chanteur.

2 Membranofony

21 Bubny úderové
211 Bubny přímo rozezvuče-
né úderem

211.1 Bubny kotlové (tympány)

211.11 (Jednotlivé) kotlové bubny

211.12 Soustavy kotlových bubnů

211.2 Bubny tubulární

211.21 Bubny cylindrické

211.211 Bubny cylindrické s jednou membránou

Zvuk je vyluzován pevně napjatými mebránami

Membrána nástroje je rozechvívana úderem. Hráč sám udeří, na případné mechanické mezičleny, pažičky, klaviatury apod. není brán ohled; pouze potřásané bubny sem nepatří.

Korpus bubnu má tvar kotle nebo mušle.

Evropské tympány.

Západoasijské tympány trvale spojené do páru.

Korpus má tvar trubice.

Střední a koncový průměr je stejný; zúžení konců stejně jako diskové uzávěry se neberou v úvahu.

Buben má pouze jednu používanou membránu; případná druhá kůže na afrických bubenech, která patří ke šněrování a do níž se nemůže udeřit, se nepočítá.

KLASIFIKACE

- 211.211.1 Otevřené cylindrické bubny
 211.211.2 Uzavřené cylindrické bubny
 211.212 Dvoumembránové cylindrické bubny
 211.212.1 [Jednotlivé] Cylindrické bubny
 211.212.2 Soustavy cylindrických bubnů
 212.22* Bubny sudové
 211.23* Bubny s dvojitým konusem
 211.24* Bubny ve tvaru přesýpacích hodin
 211.25* Bubny kónické
 211.26* Bubny pohárové
 211.3 Bubny rámové
 211.31 Rámové bubny (bez rukojetí)
 211.311 Jednomembránové rámové bubny
 211.312 Dvoumembránové rámové bubny
 211.32 Rámové bubny s rukojetí
 211.321 Jednomembránové bubny s rukojetí
 211.322 Dvoumembránové bubny s rukojetí
 212 Bubny chřestidlové (Podrozdělení jako u 211.)
 22 Bubny trsací
 23 Bubny třecí
 231 Bubny třecí tyčové
 231.1 S prostrčenou tyčí
 231.11 Třecí bubny s pevnou tyčí
 231.12 Třecí bubny s poloupevněnou tyčí
 231.13 Třecí bubny s volnou tyčí
 231.2 S připevněnou tyčí
 232 Bubny třecí šňůrové
 232.1 Statické šňůrové třecí bubny
 232.11 Jednomembránové statické šňůrové třecí bubny
 232.12 Dvoumembránové statické šňůrové třecí bubny
 232.2 Pohyblivé šňůrové třecí bubny
 233 Třecí bubny třené rukou
 24 Bubny názpěvné (Mirlitony)
 241 Mirlitony volné
 242 Mirlitony tubulární a nádobové

CHARAKTERISTIKA

- Otvor proti membráně je otevřený.
 Otvor proti membráně je uzavřený.
 Buben má dvě užívané membrány.
- Střední průměr je větší, než průměr koncový; korpus je zakřivený.
 Střední průměr je větší než koncový; korpus je rovnostěnný s angulárním profilem.
 Střední průměr je menší, než koncový.
- Koncové průměry jsou podstatně odlišné; malé rozdíly v kónicitě jsou nepodstatné a zde se s nimi nepočítá.
 Korpus bubnu sestává z kotlíkového nebo cylindricky formovaného hlavního dílu a tenčí nožky; setření základního tvaru tak, jak je známe zejména z Indonésie, nemá nic na podstatě, zvláště když není dosaženo cylindrického tvaru.
 Výška korpusu nepřevyšuje poloměr membrány. N. B. Plošší typ evropského vojenského bubnu vznikl z podlouhlého cylindrického bubnu, a proto mezi rámové bubny nepatří.
- Na rámu je ve směru osy průměru nasazena rukojet.
- Bubny se potřásají; údery vznikají nárazy připevněných nebo uvnitř uzavřených kuliček apod.
 Pod středem membrány je uvázána struna; s ní se trsá a její rázy se přenášejí na membránu.
 Membrána se rozechvívá třením.
 Tyč spojená s membránou je třena nebo slouží k tření membrány.
 Tyč prochází membránou.
 Tyč se nemůže pohybovat; je předmětem, který slouží ke tření.
 Tyč se pohybuje jen málo; zvuk je vyluzován tyčí, kterou třeme rukou.
 Tyč se pohybuje volně; slouží výlučně k tření membrány.
 Tyč je připevněna přímo na membránu.
 Třena je šňůra spojená s membránou.
 Buben stojí na místě.
- S bubnem se pohybuje, šňůra se tře o zárez v rukojeti.
- Membrána je třena rukou.
 Membrána je uvedena ve chvění mluvěním nebo zpíváním; membrána nevydává vlastní tón, pouze barví hlas.
 Membrána je rozechvívána přímo, bez použití vzdušnice.
 Membrána je upevněna uvnitř trubice nebo nádoby.

PŘÍKLADY

- Maláka.
 Západní Indie.
- Evropa (*vojenský buben*).
 Asie, Afrika, předkolumbovské Mexiko.
 Přední Indie, (*Mrdaňga, Baňďa, Pakhavája*).
 Asie, Melanésie, východní Afrika.
 Přední Indie.
- Darabukke*.
- Tamburina*.
 Severní Afrika.
- Eskymáci.
 Tibet.
- Indie.
 Tibet.
 Indie (*Gopi—yantra, amanda—lahari*).
- Afrika.
 Afrika.
 Venezuela.
 Evropa.
- Evropa, Afrika.
 [*Bukál*.]
- Waldteufel* (Evropa, Indie, východní Afrika.
 [*Brumbálek*.])
- Evropa, západní Afrika.
- Hedvábný papír na hřebenu.
 Afrika; také východoasijské flétny, u kterých je jeden postranní otvor přelepen membránou, kontaminují princip tubulárního mirlitonu.

* Podrozdělení jako u 211.21.

KLASIFIKACE

CHARAKTERISTIKA

PŘÍKLADY

Společné sufixy:

- 6 S přilepnou membránou
- 7 S membránou připevněnou količky
- 8 S přivázanou membránou
- 81 Šňůrové (řemenové) šněrování
- 811 Bez zvláštního napínacího zařízení
- 812 S upínací páskou
- 813 S napínacími prstenci
- 814 S napínacími klínky
- 82* Upínání šňůrou a membránou
- 83* Upínání šňůrou a deskou
- 84* Upínání šňůrou a poduškou
- 85* Upínání šňůrou a popruhem
- 86* Upínání šňůrou a kolíkem
- sevřením
- 91 Se šňůrou svírající membránu
- 92 S obrácí svírající membránu
- 921 Bez mechaniky
- 922 S mechanikou
- 9221 Bez pedálu
- 9222 S pedálem

Šňůra jde od membrány k membráně nebo tvoří síť, aniž by potřebovala některé z následujících zařízení.

Všude.

Upínací páiska je položena přes střed šněrování, aby je napjala.

Ceylon.

Šňůry jsou vedeny cikcak; každý pár šňůr je spojene upevněn malým prstencem nebo poutkem. Mezi stěnou bubnu a šňůrami jsou vloženy klínky, jimiž se prostřednictvím změny polohy dá regulovat stupeň napětí.

Přední Indie.

Šňůry jsou vedeny cikcak; každý pár šňůr je spojene upevněn malým prstencem nebo poutkem. Mezi stěnou bubnu a šňůrami jsou vloženy klínky, jimiž se prostřednictvím změny polohy dá regulovat stupeň napětí.

Přední Indie, Indonésie, Afrika.

Šňůry jsou vedeny cikcak; každý pár šňůr je spojene upevněn malým prstencem nebo poutkem. Mezi stěnou bubnu a šňůrami jsou vloženy klínky, jimiž se prostřednictvím změny polohy dá regulovat stupeň napětí.

Afrika.

Šňůry jsou vedeny cikcak; každý pár šňůr je spojene upevněn malým prstencem nebo poutkem. Mezi stěnou bubnu a šňůrami jsou vloženy klínky, jimiž se prostřednictvím změny polohy dá regulovat stupeň napětí.

Sumatra.

Šňůry jsou vedeny cikcak; každý pár šňůr je spojene upevněn malým prstencem nebo poutkem. Mezi stěnou bubnu a šňůrami jsou vloženy klínky, jimiž se prostřednictvím změny polohy dá regulovat stupeň napětí.

Afrika.

Šňůry jsou vedeny cikcak; každý pár šňůr je spojene upevněn malým prstencem nebo poutkem. Mezi stěnou bubnu a šňůrami jsou vloženy klínky, jimiž se prostřednictvím změny polohy dá regulovat stupeň napětí.

Přední Indie.

Šňůry jsou vedeny cikcak; každý pár šňůr je spojene upevněn malým prstencem nebo poutkem. Mezi stěnou bubnu a šňůrami jsou vloženy klínky, jimiž se prostřednictvím změny polohy dá regulovat stupeň napětí.

Afrika.

3 Chordofony

31 Chordofony jednoduché neboli citery

Jedna nebo více strun jsou napjaty mezi pevnými body.

Nástroj pozůstává ze samotného nosiče strun nebo z nosiče strun a rezonátoru v neorganickém spojení, které nemohou být od sebe odděleny bez porušení zvukového aparátu.

Nosič strun má formu tyče; patří sem také deska postavená na hranu.

Nosič strun je ohebný (a ohnutý).

Struna je z kůry prutu vydělena a přeče s ním na koncích souvisí.

Luk má jednu idiochordickou strunu.

Afrika.

311 Citery tyčové

311.1 Hudební luki

311.11 Idiochordické hudební luki

Luk má více idiochordických strun, které jsou vedeny přes kobylku se zářezy. Struna je z cizího materiálu.

Augustova řeka (Nová Guinea), Togo.

311.111 Monoidiochordické hudební luki

311.112 Polyidiochordické hudební luki nebo harfové luki

311.12 Heterochordické hudební luki

311.131 Mono-heterochordické hudební luki

311.121.1 Bez rezonátoru

N. B. Není-li rezonátor připevněn k vlastnímu aparátu, patří nástroj k 311.121.21. Ústa se jako rezonátor nepočítají.

Fan (Západní Afrika). [Dnes oblast Kamerunu.]

311.121.11 Bez ladícího poutka

Luk má více strun z cizího materiálu.

Afrika (*ganza, samuius, to*).

311.121.12 S ladícím poutkem

Nitkové poutko objímá strunu a dělí ji na dvě poloviny.

Jižní rovníková Afrika (*N'kungo, uta*). [= Zair, Tanzánie.]

311.121.2 S rezonátorem

Luk má pouze jedinou strunu z cizího materiálu.

Borneo (*busoi*).

311.121.21 S neupevněným rezonátorem

311.121.22 S upevněným rezonátorem

311.121.221 Bez ladícího poutka

311.121.222 S ladícím poutkem

N. B. Není-li rezonátor připevněn k vlastnímu aparátu, patří nástroj k 311.121.21. Ústa se jako rezonátor nepočítají.

Jižní Afrika (*hade, thomo*).

311.122 Polyheterochordické hudební luki

311.122.1 Bez ladícího poutka

311.122.2 S ladícím poutkem

311.2 Hudební tyče

Nosič strun není ohebný.

Jižní Afrika a Madagaskar (*gubo, hungo, bobre*).

* Podrozdení jako u — 81.

KLASIFIKACE

- 311.21 Hudební tyče lukové
- 311.22 (Pravé) Hudební tyče
- 311.221 S jedinou rezonanční tykví
- 311.222 S více rezonančními tykvemi
- 312 Citerы tubulární
- 312.1 *Zcela tubulární citerы*
- 312.11 Idiochordické (zcela) tubulární citerы
- 312.12 Heterochordické (zcela) tubulární citerы
- 312.121 Bez zvláštního rezonátoru
- 312.122 Se zvláštním rezonátorem
- 312.2 *Zpola tubulární citerы*
- 312.21 Idiochordické zpola tubulární citerы
- 312.22 Heterochordické zpola tubulární citerы
- 313 Citerы prámové
- 313.1 *Idiochordické prámové citerы*
- 313.2 *Heterochordické prámové citerы*
- 314 Citerы deskové
- 314.1 (Pravé) *Deskové citerы*
- 314.11 Bez rezonátoru
- 314.12 S rezonátorem
- 314.121 S rezonanční skořepinou
- 314.122 S rezonanční skříní (citera skříňová)
- 314.2 *Neprávě deskové citerы*
- 314.21 Citerы zemní
- 314.22 Citerы hárfové
- 315 Citerы skořepinové
- 315.1 Bez rezonátoru
- 315.2 S rezonátorem
- 316 Citerы rámové
- 316.1 Bez rezonátoru
- 316.2 S rezonátorem
- 32 Chordofony složené
- 321 Loutny
- 321.1 *Loutny lukové*
- 321.2 *Loutny jařmové neboli lyry*
- 321.21 Lyry skořepinové
- 321.22 Lyry skříňové
- 321.3 *Loutny s rukojetí*
- 321.31 Loutny protknuté
- 321.311 Skořepinové loutny protknuté

CHARAKTERISTIKA

- Nosič strun má jeden ohebný a zahnutý konec. N. B. Hudební tyče se dvěma ohebnými a zahnutými konci — jako basutské luki — patří k hudebním lukům.
- N. B. Tyče, které jsou náhodně duté, nepatří proto k tubulárním citerám, nýbrž k citerám tyčovým; naproti tomu nástroje, u kterých je dutina využita jako vlastní rezonátor — třeba novomexická harpa — patří mezi tubulární citery.
- Nosičem strun je široce vyklenutá deska.
- Nosičem strun je úplná trubice.
- Bambusové interodium (mezikloubí) je uloženo do mušlovitě tvarovaného zavázaného palmového listu.
- Struny jsou nataženy přes vypouklou stranu žlabu.
- Nosič strun je sestaven z trubicových dílů vázaných po způsobu prámu.
- Nosičem strun je deska, za níž se může počítat i zem.
- Struny jsou vedeny vodorovně s nosičem strun.
- Rezonátorem je skořápka ovoce nebo něco podobného, tedy přírodní či uměle vytvořený výrobek. Rezonátor je sestaven z desek.
- Struny jsou vedeny kolmo k nosiči strun.
- Nosičem strun je země; jedna struna.
- Nosičem strun je deska; více strun; kobylka se zářezy.
- Struny jsou vedeny přes otevřenou část skořepiny.
- Skořepina je spojena s tykví nebo s něčím podobným.
- Struny jsou napjaty volně uvnitř rámu.
- Nástroj pozůstává z nosiče strun a rezonátoru, které jsou spolu organicky spojeny a nemohou být od sebe odděleny bez porušení zvukového aparátu.
- Struny jsou vedeny vodorovně s vrchní deskou nástroje.
- Každá struna má svůj vlastní ohýbatelný nosič.
- Držák strun je tvoren dvouramenným jařmem s příčnou tyčí a leží vodorovně s vrchní deskou.
- Rezonátorem je přírodní nebo uměle vytvořená skořepina.
- Rezonátorem je z desek sestavená skříň.
- Nosičem strun je jednoduchá rukojet. Nepočítají se vedlejší rukojeti jako u indického *prasariní vinād*; právě tak jako loutny s potahem rozděleným na několik krků — jako je *harpolyra* — a loutny — např. *lyrová kytara* — u nichž je jařmo pouze ozdobou.
- Rukojet diametrálně prochází rezonátorem.
- Rezonátorem je přírodní nebo uměle vytvořená skořepina.

PŘÍKLADY

Zadní Indie.

Přední Indie (*tuila*)
a Celebes (*suleppe*),
[u nás : *vozemboch*].

Afrika a Indonésie
(*gonra*, *togo*, *valiha*).

Zadní Indie (*alligator*).
Timor.

Flores [=Azory].

Východní Asie (*k'in*, *koto*).

Přední Indie, Horní Guinea, střední Kongo.
Severní oblast Njasy.

Borneo.

Citera, *hackbrett*, *klavír*,
[*cimbál*, *kobza*].

Malá, Madagaskar.
Borneo.

Německá východní Afrika [=Keňa, Tanzánie].

Snad některé středověké
žaltáře.
U Kruú, západní Afrika
(*kami*).

Afrika (*akam*, *kalangu*,
wambi).

Lyra, východoafričké lyry.
Kithara, *crwth*.

Persie, Indie, Indonésie.

KLASIFIKACE

- 321.312 Skříňové loutny protknuté neboli kytary protknuté
 321.313 Tubulární loutny protknuté
 321.32 Loutny s krkem
- 321.321 Skořepinové loutny s krkem
- 321.322 Skříňové loutny s krkem neboli kytary
- 322 Harfy
- 322.1 *Harfy obloukové*
 322.11 Harfy lukové
 322.12 Harfy úhlové
- 322.2 *Harfy rámové*
 322.21 Bez přelaďovacího zařízení
- 322.211 Diatonické rámové harfy
 322.212 Chromatické rámové harfy
 322.212.1 S ostruněním v jedné rovině
 322.212.2 S ostruněním ve dvou křížících se rovinách
 322.22 Harfy přelaďitelné
 322.221 S manuální mechanikou
- 322.222 S pedálem
- 323 Harfy loutnové

CHARAKTERISTIKA

Rukojeť je diametrálně protknutá tubusem.
 Rukojeť má tvar krku a je na rezonátor nasazena nebo je jeho součástí.

N. B. Loutny, jejichž rezonátor má tvar skořepiny a je složen z pásků, patří mezi loutny skořepinové.

Struny jsou napjaty kolmo k rezonanční desce a spojovací linie spodních konců strun odpovídají směru krku.

Harfa nemá sloup.
 Krk je obloukovitě vyveden z rezonátoru.
 Krk tvoří s rezonátorem úhel.

Harfa má sloup.

Struny mohou být zkráceny pomocí mechaniky.
 Struny jsou přelaďovány ručně.

Struny jsou přelaďovány pohybem nohy.

Struny jsou napjaty kolmo k rezonanční desce a spojovací linie konců strun je kolmá ke směru krku; vrubová kobylka.

PŘÍKLADY

Egypt (*rebab*).

Čína, Indočína.

Mandolina, teorba, balalaika.
Housle, gamba, kytara.

Barma a Afrika.
 Assyrie, starý Egypt, stará Korea.

Všechny středověké harfy.

Většina starších *chromatických harf*.
 Lyonova *chromatická harfa*.

Háčková harfa, ditální harfa, harpinella.

Západní Afrika (*kasso a tak dále*).

Společné sufixy:

- 4 rozezvučování kladívky nebo palíčkami
- 5 rozezvučování prsty
- 6 rozezvučování plektrem
- 7 rozezvučování smýkáním
- 71 smyčcem
- 72 kolem
- 73 pásem
- 8 s klaviaturou
- 9 s mechanickým pohonem

4 Aerofony

- 41 Aerofony volné
 411 Aerofony odchylující
- 412 Aerofony přerušující
 412.1 *Idiofonické aerofony přerušující neboli jazyky*
- 412.11 Jazyky protichvějící
- 412.12 Jazyky nárazné
 412.121 (Samostatné) Jazyky nárazné
 412.122 Soustavy nárazných jazyků
- 412.13 Jazyky průrazné
 412.131 (Samostatné) Jazyky průrazné

Vzduch je zdrojem primárních kmitů.

Kmitající vzduch není ohrazen nástrojem.
 Vzduch dopadá na hrany nebo hrana se pohybuje vzduchem; v obou případech dochází podle novějších výzkumů k periodickému odchylování vzduchu na obě strany hrany.

Proud vzduchu je periodicky přerušován.
 Proud vzduchu dopadá na lamelu; ta se rozechvívá a periodicky přeruší vzduchový proud.
 Do této skupiny patří také jazyky s „*krytem*“, tj. trubice, jejichž vzduchový obsah se nerozechvívá primárně, nýbrž pouze sekundárně, takže samy tón nevytvářejí, pouze jej zaokrouhlují a zabavují; kryty jsou zpravidla k nalezení tam, kde chybějí hmatové otvory.

Dvě lamely tvoří štěrbinu, která se při chvění periodicky uzavírá.
 Lamela naráží na rám.

Lamela kmitá v úzké štěrbině.

Biče, čepel šavle.

Jazýčkové písťaly varhan.

Rozštěpené stéblo trávy.

Britská Kolumbie.
 Starší *jazykové hlasy varhan*.

Jednotónové *automobilové houkačky*.

KLASIFIKACE

- 412.132 Soustavy průrazných jazyků
- 412.14 Jazyky páskové
- 412.2 Neudiofonické nástroje přerušující
- 412.21 Aerofony, proměnlivé
- 412.22 Aerofony vílivé
- 413 Aerofony explozivní
- 420 (Vlastní) Dechové nástroje
- 421 Nástroje hranové neboli flétny
- 421.1 Flétny bez štěrbiny
- 421.11 Flétny podélné
- 421.111 Jednotlivé flétny podélné
- 421.111.1 Jednotlivé otevřené flétny podélné
- 421.111.11 Bez hmatových otvorů
- 421.111.12 S hmatovými otvary
- 421.111.2 Jednotlivé kryté flétny podélné
- 421.111.21 Bez hmatových otvorů
- 421.111.22 S hmatovými otvary
- 421.112 Soustavy podélných fléten neboli Panovy flétny
- 421.112.1 Otevřené Panovy flétny
- 421.112.11 Otevřené (prámové) Panovy flétny
- 421.112.12 Otevřené otepové (Panovy) flétny
- 421.112.2 Kryté Panovy flétny
- 421.112.3 Kombinované otevřené a kryté Panovy flétny
- 421.12 Flétny příčné
- 421.121 Jednotlivé příčné flétny
- 421.121.1 Otevřené flétny příčné
- 421.121.11 Bez hmatových otvorů
- 421.121.12 S hmatovými otvary
- 421.121.2 Polokryté flétny příčné
- 421.121.3 Kryté flétny příčné
- 421.121.31 Bez hmatových otvorů
- 421.121.311 Uzavřené pevnou zátkou
- 421.121.312 Uzavřené pohyblivou zátkou (pístové flétny)
- 421.121.32 S hmatovými otvary
- 421.122 Soustavy příčných fléten
- 421.122.1 Soustavy otevřených fléten příčných
- 421.122.2 Soustavy krytých fléten příčných
- 421.13 Flétny nádobové (bez náustku)
- 421..2 Flétny se štěrbinou
- 421.21 Flétny se štěrbinou vně
- 421.211 (Jednotlivé) Flétny se štěrbinou vně
- 421.211.1 Otevřené flétny se štěrbinou vně
- 421.211.11 Bez hmatových otvorů
- 421.211.12 S hmatovými otvary
- 421.211.2 Polokryté flétny se štěrbinou vně
- 421.211.3 Kryté flétny se štěrbinou vně
- 421.212 Soustavy fléten se štěrbinou vně
- 421.22 Flétny se štěrbinou uvnitř
- 421.221 (Jednotlivé) Flétny se štěrbinou uvnitř

CHARAKTERISTIKA

- N. B. U nástrojů — jako je čínský šeng — neslouží prstové dírky k změnám tónové výšky, a proto je nenahlížíme jako hmatové otvory.
- Vzduch naráží na ostrý okraj napjaté pásky. Akustika tohoto jevu ještě nebyla studována. Přerušovač se pohybuje bez přičinění vzduchu.
- Přerušovač se pohybuje ve své vlastní rovině. Přerušovač se otáčí kolem své vlastní osy. Vzduch je jedním nárazem stlačen. Chvějící se vzduch je ohrazen nástrojem.
- Úzký proud vzduchu naráží na hranu.
- Hráč vytváří úzký vzduchový sloupec rty. Hráč fouká proti ostrému okraji horního otvoru tubusu.
- Spodní konec flétny je otevřen.
- Spodní konec flétny je uzavřen.
- Větší počet různě laděných fléten podélných je spojen do jednoho nástroje.
- Píšťaly jsou svázány v jedné rovině vedle sebe nebo vyvráceny do desky. Píšťaly jsou svázány do kruhu.
- Hráč fouká proti ostrému okraji postranního otvora na tubus.
- Výústění flétny tvoří malý otvor v koncovém klinku.
- Tělo píšťaly není tubulární, nýbrž ve tvaru nádoby.
- Úzká štěrbina přivádí vzduchový sloupec na ostrou hranu laterálního otvoru. Vzduchovod leží vně stěny flétny; spadá sem také vzduchovod, vytvořený sešikmením stěny a prstenkovým návlekem nebo podobně.
- Vzduchovod prochází vnitřkem tubusu. Sem patří také flétny, u nichž je vzduchovod vytvořen hrdelem uvnitř tubusu (kolínko, pryskyřice) a krytem vně tubusu (rákos, dřevo, kůže).

PŘÍKLADY

- Harmonium, ústní harmonika, akordeon.*
- Britská Kolumbie.
- Sirény.*
Bzučáky a větrník.
Bouchačky.
- Bengálsko.
Téměř v celém světě.
- Dutý klíč.
Především Nová Guinea.
- Čína.
- Šalamounovy ostrovy a Bismarckovo souostroví. Evropa, Jižní Amerika. Šalamounovy ostrovy, Jižní Amerika.
- Jihozápadní Timor.
Evropská flétna.
Severozápadní Borneo.
- Zdá se, že neexistuje. Maláka, Nová Guinea.
- Východní Bengálsko a Maláka.
- Chamber flute orum.*
- U kmene Siusí (severozápadní Brazílie). Karajá (Brazílie), Bafiate (dolní Kongo).
- Čína, Borneo.
Indonésie.
Maláka.
- Tibet.

KLASIFIKACE

CHARAKTERISTIKA

PŘÍKLADY

421.221.1 Otevřené flétny
se štěrbinou uvnitř
421.221.11 Bez hmatových otvorů

Evropské signální písťaly,
[na Moravě koncovka].
Zobcová flétna.
Indie a Indonésie.

421.221.12 S hmatovými otvory
421.221.2 Polokryté flétny
se štěrbinou uvnitř

Evropské signální písťaly.
(Pistové písťaly.)

421.221.3 Kryté flétny
se štěrbinou uvnitř
421.221.31 Bez hmatových otvorů
421.221.311 S pevnou zátkou
421.221.312 S pohyblivou zátkou
421.221.41 Nádobové flétny
se štěrbinou
421.221.41 Bez hmatových otvorů

Keramické písťalky ve
tvaru zvířat [Evropa,
Asie].
Okarina.

421.221.42 S hmatovými otvory
421.222 Soustavy fléten
se štěrbinou uvnitř
421.222.1 Soustavy otevřených fléten
se štěrbinou uvnitř
421.222.11 Bez hmatových otvorů

Otevřené labidální rejstříky varhan, [u nás: moldánky].
Dvojitý flažolet.
Polokryté flétnové rejstříky varhan.
Kryté labidální rejstříky varhan.

421.222.12 S hmatovými otvory
421.222.2 Soustavy polokrytých fléten
se štěrbinou uvnitř
421.222.3 Soustavy krytých fléten
se štěrbinou uvnitř

422 Šalmaje

Chvění vzduchu je zprostředkováno, lamely připevněné na nástroji rozkmitají vzduchový sloupec nárazky.

422.1 Hoboje

Šalmaj má „rákos“ z nárazních jazyků (většinou plošně stlačené stěhlo).

422.11 Jednotlivé hoboje
422.111 S cylindrickým tubusem
422.111.1 Bez hmatových otvorů

Britská Kolumbie,
[u nás: frkálka].
Aulos, krumhorn.
Evropský hoboj.

422.111.2 S hmatovými otvory
422.112 S kónickým tubusem
422.12 Soustavy hoboju
422.121 S cylindrickým vývrtem
422.122 S kónickým vývrtem

Dvojitý aulos.
Přední Indie.

422.2 Klarinetы

Šalmaj má „plátek“ z jedné nárazné lamely.

422.21 Jednotlivé klarinetы
422.211 S cylindrickým tubusem
422.211.1 Bez hmatových otvorů
422.211.2 S hmatovými otvory
422.212 S kónickým tubusem
422.22 Soustavy klarinetů

Britská Kolumbie.
Evropský klarinet.
Saxofon.
Egypt (zummára).

422.3 Šalmaje s průraznými jazyky

Jazyk kmitá v úzkém otvoru. Nástroj musí mít vždy hmotové otvory, jinak patří k průkazným jazykům 412.13.

Zadní Indie.

422.31 Jednotlivé šalmaje
s průraznými jazyky
422.32 Dvojité šalmaje
s průraznými jazyky

423 Trompety

Vzduchový sloupec je přiveden do vibrace prostřednictvím nárazů, pocházejících z hráčových rtů.

423.1 Trompety přirozené
423.11 Trompety šnekové
423.111 S ústím na konci
423.111.1 Bez nátrubku
423.111.2 S nátrubkem
423.112 S ústím po straně
423.12 Trompety tubulární
423.121 Trompety podélné
423.121.1 Tuby podélné
423.121.11 Bez nátrubku
423.121.12 S nátrubkem
423.121.2 Rohy podélné

Nátrubný otvor je položen ve směru osy.
Tubus není zahnutý ani zalomený.

Přední Indie.
Japonsko (rappakai).

Tubus je zahnutý nebo zalomený.

Jednotlivé alpské rohy.
Téměř v celém světě.

KLASIFIKACE

- 423.121.21 Bez nátrubku
- 423.121.22 S nátrubkem
- 423.122 Trompety příčné
- 423.122.1 Tuby příčné
- 423.122.2 Rohy příčné
- 423.2 *Trompety chromatické*
- 423.21 Trompety s hmatovými otvory
- 423.22 Trompety snížcové
- 423.23 Trompety strojivové
- 423.231 Signální rohy
- 423.232 Lesní rohy
- 423.233 Trompety

CHARAKTERISTIKA

Nátrubný otvor je po straně.

Se zařízením ke změně tónové výšky.

Tubus může být prodlužován vytahováním tyče uvnitř pochvy.

Tubus je prodlužován nebo zkracován zapínáním nebo vypínaním dodákových trubic.

Tubus probíhá zcela kónicky.

Tubus probíhá převážně kónicky.

Tubus probíhá převážně cylindricky.

PŘÍKLADY

Asie.

Lury.

Jižní Amerika.

Afrika.

Cinky, klapkové rohy.

Evropské pozouny.

Evropa.

[*Zpěvorohy.*]